

... Τὸ ἀνέκδοτον τοῦ τέλους.

Ἡ σκηνὴ μεταξὺ ἐνὸς κομψευμένου καὶ μιᾶς κυρίας... ἐλαφρῶν ἡθῶν.

— Ἀλέκο, θὰ σοῦ ἐκμυστηρευθῶ ἓνα πρᾶγμα. Ἐχω ἀνάγκην 200 δραχμῶν.

— Ἀγαπητὴ μου, ἔχε πεποιθήσιν εἰς τὴν ἐχεμύθειάν μου, δὲν θὰ τὸ εἰπῶ εἰς κανένα!

Ἄξιος

Αἱ Δύο Φιλίαι

Ἡ φιλία τῶν πιστῶν
κ' ἡ ἀγάπη τῶν μεγάλων
κ' εἶν' ἡ μία γελαστή
καὶ συλλογισμέν' ἡ ἄλλη.

Ὅταν μοῦ μιλῶν, θωρῶ
πῶς σὲ τίποτε δὲν μοιάζουν·
μὰ γὰρ τοῦτο, ἐγὼ θωρῶ,
περισσότερο ταιριάζουν.

Ὡς τὴ θωρῶ πρὸς ζωταγὴν
ἡ διαφορὰ τῶν πάλι,
εἶν' ἡ μὲν πρὸς κασταγὴν
πρὸς ξανθοῦλα εἶν' ἡ ἄλλη.

Μοιάζουν οὖν σὲ δυὸ κλαδὰ
δυὸ λουλούδια μυρωμένα
ποῦχον ἄλλη μυρωδὰ
καὶ ἄλλο χρῶμα τὸ καθένα.

Τὴ μὲν βλέπω μοναχὴν
καὶ ἐς τὴν ἄλλην ὁ νοῦς μου τρέχει—
ἡ μὲν ἔχει πρὸς ψυχὴν,
πρὸς καρδίαν ἡ ἄλλη ἔχει.

Καὶ περνοῦμε τὴ βραδεῖαν
μὲ ἀτέλειωτη ὁμιλία,
μὲ χαρούμενη καρδιὰ
καὶ μ' ἀδελφικὴν φιλίαν.

Ἢς ἂν ἡ μοῖρα ἡ κακία,
ἢ ὁ χρόνος μᾶς χωρίσῃ,
μὲ ἐνθύμησι γλυκερὰ
μέσ' ἐς τὸ νοῦ μου θὲ τὰ ζήση.

Guerville

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΕΝ ΚΗΦΙΣΣΙΑΙ

Ἡ ἐν Κηφισσιᾷ ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων τὴν ἐσπέραν ταύτην ὁργανισθεῖσα πανήγυρις μέλλει ἀναμφιβόλως νὰ στεφθῇ διὰ πλήρους ἐπιτυχίας. Αἱ ἀξιότιμοι κυ-

ρίαι Ζαίμη, Δραγούμη, Βαλαωρίτη καὶ Συγγροῦ, αἵτινες παρκληθεῖσαι ἀνέλαβον τὴν προστασίαν τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου, εἰσὶν ἱκανὴ ἐγγύησις ἐξασφαλίζουσιν ἐκ τῶν προτέρων τὴν ἐπιτυχίαν.

Ἡ Ἑταιρία τῶν Μεταλλουργείων, ἡ σφύσας τὴν πρωτοβουλίαν, οὐδενὸς ἐφείσθη, ὅπως ἡ ὅλη ἐορτὴ καὶ ἱκανῶς τέρψῃ τοὺς συμπολίτας ἡμῶν καὶ καρποὺς καλοὺς ἀποφέρει ὑπὲρ τῶν παθόντων. Ἐπίσης ὀφείλεται ἔπαινος εἰς τὸ Μέγα Ξενοδοχεῖον, προσφερόμενον δωρεὰν τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοεργοῦ σκοποῦ.

Ἄλλ' ὅπως ἡ πανήγυρις τελεσθῇ δημοτικωτέρα καὶ προσιτὴ ὥς εἰπεῖν εἰς πάντας, ὁ δημοφιλὴς κωμικὸς Κωστάκης Καλλιτσης μεταβαίνει εἰς Κηφισσιὰν σήμερον, προσφερόμενος καὶ αὐτὸς νὰ δώσῃ ἀπὸ τῆς 3 μέχρι τῆς 9 μ.μ. παρῶντασιν ἐν αὐτοσχεδίῳ θεάτρῳ μεθ' ὀλοκλήρου τοῦ θιάσου του.

Μουσικαὶ τρεῖς, ἐν αἷς ἡ τοῦ πυροβολικοῦ ἀπὸ πρωίας θέλουσι παιανίζει ὑπὸ τὸν Πλάτανον, παρὰ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν καὶ ἐν τῷ κήπῳ τοῦ Μεγάλου Ξενοδοχείου. Τὴν ἐσπέραν θέλουσι φωταγωγηθῇ πλουσίως τὰ κυριώτερα σημεῖα τῆς Κηφισσιᾶς, βεγγαλικά δὲ καὶ πυροτεχνήματα θὰ καῶσιν ἐν ἀφθονίᾳ, εἰς τὰ ποικίλα τῶν ὀπείων χρώματα θὰ πρωτεύῃ βεβαίως τὸ γλυκὺ καὶ ἀπλετοῦν τῆς πηνσελήνου φῶς.

Ὁ χορὸς ἄρχεται ἀπὸ τῆς 9 μ.μ. θέλει δὲ διαρκέσει πέραν τοῦ μεσονυκτίου. Αὐφότεραι αἱ μεγάλαι τοῦ Ξενοδοχείου αἵθουσαι διεσκευάσθησαν ἤδη καταλλήλως καὶ εἰσὶν ἱκανῶς εὐρύχωροι ὅπως περιλάβωσι πάντα τὰ χορευτικὰ ζεύγη. Σημειωτέον ὅτι ἅπαν τὸ ἐκ τῶν ἀναψυκτικῶν εἰσπραχθὲν ὀφέλημα, διατεθήσεται ὑπὲρ τῶν παθόντων.

Ἐν γένει τὰ τῆς ἐορτῆς παρεσκευάσθησαν μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ ἀνεν, ἢ σχεδὸν ἀνεν, ἐξόδων, ἡμεῖς δὲ εὐχόμεθα ὀλοφύχως τὴν πλήρη αὐτῆς ἐπιτυχίαν.

Η ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

ΚΩΜΩΔΙΑ Γ. ΣΟΥΡΗ ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΠΡΑΞΙΝ

Ἀληθὲς πανήγυρις ἦτο ἐν τῷ θεάτρῳ τῶν Ὀλυμπίων τὴν παρελθούσαν πέμπτην. Πρώτην φράσιν κατὰ τὴν ἐρετινὴν περίοδον ὁ περίβολος αὐτοῦ περιέλαβε κόσμον τόσον πολὺν καὶ τόσον ἐκλεκτόν, ἐλθόντα νὰ ἴδῃ τὸ νέον ἔργον τοῦ κυρίου Σουρῆ: τὴν Περιφέρειαν· ὁ ποιητὴς τοῦ Ῥωμηοῦ ἔχει τὸ προνόμιον, μόνος ἐξ ὅλων τῶν ἐν Ἀθήναις γραφόντων, ν' ἀρέσκη εἰς τοὺς ὀλίγους καὶ εἰς τοὺς πολλούς. Ἐπὶ τῶν βεόντων καὶ μεστῶν ἀμιμήτου κωμικῆς χάριτος στίχων του ἐντυφῶσιν ἐπίσης καὶ σοβαροὶ πολιτευταὶ καὶ ἄβραϊ κυρίαι καὶ ἄργοι θιασῶται τῶν καφενείων καὶ ταπεινοὶ ἐπαγγελματῖαι τῶν ὁδῶν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς τίς δὲν ἐνθυμεῖται ὅτι κατὰ σάββατον ἀπόγευμα τὰ φύλλα τοῦ Ῥωμηοῦ ἐκυμάτιζον ὥς λευκαὶ σημαῖαι ἀνὰ τὴν αἵθουσαν πᾶσαν καὶ τὰ θεωρεῖα ἢ ἐφέροντο καὶ εἰς αὐτάς τὰς χεῖρας τοῦ συβρωτάτου πρωθυπουργοῦ; Καὶ ὁ ἀγνοῶν ὅς μάθῃ ὅτι καὶ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας προσφιλεῖς ἀνάγνωσμα εἶνε τὸ δημοτικώτατον αὐτὸ φύλλον, τὸ λέγον πάντοτε τὰ σὺκα σὺκα καὶ τὴν σκάφην σκάφην καὶ διερμηνεύον τὸσφ πιστῶς τοῦ λαοῦ τὸ φρόνημα.

Ἡ προσωπικότης λοιπὸν τοῦ ποιητοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁ τίτλος τῆς κωμωδίας ὁ πολυσήμαντος, τὸ ζήτημα τῆς περιφέρειας, τὸ μετατεθὲν ἀπὸ τῆς γεωμετρίας εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ συγχλάνθησαν τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν, συνεκάλεσε τόσον πλῆθος ἐκεῖ ἐξ ὅλων τῶν τάξεων τῆς κοινωνίας.